

เรื่องเล่าผีจากเว็บไซต์ Pantip.com: บริบทการสื่อสารและกลยุทธ์

Ghost Narration from Pantip.com: Communicative Context and Strategies

เมธัส เอี่ยมผาสุก¹ / เดชชาย แก้วอินทร์² / นวัต เรืองไชยศรี³

จรรย์ภรณ์ สินเจริญทวีโชติ⁴ / ตรีสุคนธ์ ศิริทรัพย์⁵ / อรศุภางค์ คงพิทักษ์⁶

Methat lamphasuk¹ / Detchai Kaeo-In² / Nawat Rueangchaisi³ /

Chariyaphon Sincharoenthawichot⁴ / Trisukhon Sirisap⁵ / Onsuphang Khongphithak⁶

¹⁻⁶ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹⁻⁶Thai Language Department, Faculty of Humanities, Kasetsart University

Bangkok 10900, Thailand

Email: noona.trisukon@gmail.com

Abstract

The objectives of the study were to examine communicative context and linguistic strategies on www.Pantip.com about horror story tag. The data were collected from 7 posts which have more than 100 comments below per each in the range from January to August in 2016. It was found that communicative context of ghost stories from Pantip.com represents a chance for people, who are interested in ghost and don't have to reveal their identities, to interact with others. Purposes are to share spirit story, exchange aspects, and give ideas and entertainment. Act sequence makes us understand that ghost storytelling has an order arrangement for 6 speech events. The key makes readers on Pantip.com have a fear, belief, and flavor without place and time conditions. After analyzing linguistic strategies, we found that all post writers use these linguistic strategies: Lexical selection, Using first pronoun, Modification, Presupposition, Hyperbole, and Claiming. The mentioned strategies are to make a ghost story more real and readers could imagine; furthermore, they believe

that these stories are true. Moreover, Pantip.com is also a website which people can freely exchange their aspects and experiences. It is compared as a virtual community. Having people share and comment in the posts is the reproduction for belief about ghost to continually remain in Thai culture.

Keywords: ghost narration; discourse; Pantip.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทการสื่อสารและกลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องผีจากเว็บไซต์ Pantip.com ในแง่การเล่าสองของขวัญ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกระทู้ที่มีจำนวนการแสดงความคิดเห็นตั้งแต่ 100 ความคิดเห็นขึ้นไป ระหว่างเดือนมกราคม-สิงหาคม พ.ศ.2559 ทั้งหมด 7 กระทู้ ผลการวิจัยพบว่า บริบทการสื่อสารเรื่องเล่าผีจากเว็บไซต์ Pantip.com คือพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ผู้สนใจเรื่องเล่าเกี่ยวกับผีสามารถเข้ามาสื่อสารหรือมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันได้โดยไม่ต้องเปิดเผยตัวตน มีจุดมุ่งหมายเพื่อบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับผี แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ใ้คิดเตือนใจและให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน การลำดับเหตุการณ์ของเรื่องเล่าผีในเว็บไซต์ทำให้เห็นว่า เรื่องเล่าผีจะมีการเรียงลำดับเหตุการณ์การสื่อสารทั้งหมด 6 สถานการณ์ และมีการใช้น้ำเสียงที่ทำให้เรื่องเล่าผีเหล่านั้นสามารถสร้างความคิดความเชื่อ ความรู้สึกกลัว และสร้างอารมณ์สให้แกผู้อ่านได้ โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่ ส่วนผลการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาพบว่า ผู้เล่าเรื่องผีในเว็บไซต์ Pantip.com ใช้กลวิธีทางภาษาทั้งหมด 6 กลวิธี ได้แก่ 1) การเลือกใช้คำศัพท์ 2) การใช้สรรพนามแทนตัวผู้เล่า 3) การขยายความ 4) การใช้ ضمลอยบท 5) การกล่าวเกินจริง และ 6) การกล่าวอ้าง กลวิธีทางภาษาดังกล่าวเป็นกลวิธีที่ทำให้เรื่องผีมีความสมจริง สามารถทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการและเชื่อว่าเรื่องผีที่เล่านั้นเป็นเรื่องจริงชวนให้ติดตาม นอกจากนี้เว็บไซต์ Pantip.com ยังเปรียบเสมือนชุมชนที่สามารถเข้ามาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์ได้อย่างเสรีซึ่งเป็นการผลิตซ้ำความเชื่อเรื่องผีให้คงอยู่ในสังคมวัฒนธรรมไทยต่อไป

คำสำคัญ: เรื่องเล่าผี; ปริจเฉท; เว็บไซต์ Pantip.com

บทนำ

ผี หมายถึง “สิ่งที่มีมนุษย์เชื่อว่าเป็นสภาพลึกลับมองไม่เห็นตัว แต่อาจปรากฏเหมือนมีตัวตนได้ อาจให้คุณหรือโทษได้ มีทั้งดีและร้าย เช่น ผีปู่ตายาย ผีเรือน ผีहां เรียกรคนที่ตายไปแล้ว” (Royal Institute, 2013: 781) เรื่องเล่าผีเป็นเรื่องของความเชื่อที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และมีการเล่าต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น เรื่องเล่าผีในอดีตมีวิธีการเล่าแบบปากต่อปาก ดังที่ Pinkhanngern (1972: 397-402) ได้กล่าวว่า อำนาจลึกลับหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่บนโลกนี้มีักได้รับการบอกเล่าสืบต่อกันมาจากคนรุ่นก่อนซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ความเชื่อเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมในสังคม

ปัจจุบันสื่อได้มีการพัฒนาให้ก้าวหน้ามากขึ้น ผู้คนสามารถเข้าถึงเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว การเล่าเรื่องผีจึงไม่ใช่เป็นเพียงแค่การเล่าจากปากต่อปากอีกต่อไป หากแต่เป็นการเล่าโดยเขียนลงในเว็บไซต์ซึ่งมีข้อดีหลายประการ เช่น ผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีความรวดเร็ว และสามารถตอบโต้ผ่านกันได้ เว็บไซต์ที่ได้รับความนิยมจากผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตมากที่สุดเว็บไซต์หนึ่งคือ เว็บไซต์พันทิปหรือ Pantip.com

เว็บไซต์พันทิปได้รับการจัดอันดับจากเว็บไซต์ alexa.com ให้เป็น 1 ใน 10 เว็บไซต์ที่ได้รับความนิยมจากคนไทยมากที่สุด (Anonymous, 2015) โดยมีบริการหลักคือเว็บบอร์ดที่สมาชิกสามารถตั้งกระทู้เพื่อให้สมาชิกผู้อื่นเข้ามาพูดคุยหรือตอบกระทู้ได้ ในเว็บไซต์จะมีการแบ่งหมวดหมู่หัวข้อการตั้งกระทู้ออกเป็น “ห้อง” และในแต่ละห้องจะถูกแบ่งประเภทแยกย่อยลงไปอีกเรียกว่า “แท็ก” เช่น ห้องเฉลิมไทยมีแท็กภาพยนตร์ แท็กโรงภาพยนตร์ แท็กค่ายหนัง เป็นต้น จากการจัดแบ่งประเภทดังกล่าวทำให้ผู้เข้าใช้เว็บไซต์สามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการหรือสนใจได้อย่างสะดวกรวดเร็ว รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้

เรื่องเล่าผีเป็นเรื่องราวหนึ่งที่มีการนำมาถ่ายทอดไว้ในเว็บไซต์ Pantip.com โดยจะจัดอยู่ในแท็กเรื่องเล่าสองขวัญ ทั้งนี้ความน่าสนใจของเรื่องเล่าผีในเว็บไซต์ Pantip.com คือ ภาษาที่ใช้ในเรื่องเล่าสามารถสร้างบรรยากาศและสื่ออารมณ์จนทำให้ผู้อ่านเกิดความกลัวและเชื่อเรื่องเหล่านั้นได้ โดยผู้เขียนสามารถติดตามปฏิกิริยาจากผู้อ่านได้ผ่านการแสดงความคิดเห็นและมีจำนวนการกดเผยแพร่หรือกดแชร์ (share) และมีการกดถูกใจ (like) เป็นจำนวนมาก ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นรวมทั้งติดตามเรื่องราวได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า มีผู้สนใจศึกษาเรื่องผีไว้ทั้งแนวทางภาษาศาสตร์และแนวทางคติชนวิทยา โดยงานวิจัยทางภาษาศาสตร์ที่ศึกษาเรื่องผี เช่น งานวิจัยของ Hengsuwan (2007) ที่ศึกษาคำเรียกประเภทผีของคนไทยในชุมชนวัดสวน

แก้ว ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี งานวิจัยของ Bunmalert (2011) ที่ศึกษาคำเรียกผีและความเชื่อเรื่องผีในภาษาไทยถิ่นเหนือในหมู่บ้านป่าเส้าหลวง ตำบลสนปูเลย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ และงานวิจัยของ Worrasetrthasak (2005) ได้ศึกษาเรื่องเล่าสยองขวัญของรายการวิทยุ “เดอะซ็อค” ส่วนการศึกษาเรื่องผีทางคติชนวิทยา เช่น งานวิจัยของ Chaithongsri (2001) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อผีป่าภาคอีสานและความเชื่อผีตายภาคใต้ และ Parichartthanakul (2003) ได้ศึกษาความเชื่อเรื่องผีและพิธีกรรมเกี่ยวกับผีของชาวไทยโซ่งบ้านไผ่หูช้าง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม งานวิจัยเรื่องผีทั้งสองแนวทางนี้ แม้จะมีวิธีการและแนวทางการวิเคราะห์ที่ต่างกัน แต่ก็สะท้อนให้เห็นว่าคนไทยยังคงมีความเชื่อเรื่องผีอยู่ซึ่งเกิดจากการปลูกฝังและการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่น นอกจากนี้เรื่องผียังเป็นสิ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อประเพณี จริยธรรม การควบคุมพฤติกรรมตลอดจนการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมนั้น ๆ อีกด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้เห็นว่า ยังไม่มีผู้ศึกษาเรื่องเล่าผีจากเว็บไซต์ pantip.com ไว้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการเล่าเรื่องผีจากเว็บไซต์พันทิปเพื่อวิเคราะห์บริบทการสื่อสารและกลวิธีการเล่าเรื่องผีว่ามีบริบทการสื่อสารและใช้กลวิธีทางภาษาในการเล่าเรื่องผีอย่างไรที่สามารถทำให้ผู้ใช้เว็บไซต์เกิดความเชื่อหรือความรู้สึกกลัวและชวนให้ติดตามเรื่องเล่านั้นๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์บริบทการสื่อสารของเรื่องเล่าผีจากเว็บไซต์ Pantip.com
2. เพื่อวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องผีจากเว็บไซต์ Pantip.com

ขอบเขตของการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้จากเว็บไซต์ Pantip.com โดยวิธีการเลือกข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากกระทู้เรื่องเล่าผีในแท็ก เรื่องเล่าสยองขวัญ เฉพาะกระทู้สนทนาที่มีจำนวนการแสดงความคิดเห็นตั้งแต่ 100 ความคิดเห็นขึ้นไป ระหว่างเดือนมกราคม 2559-สิงหาคม 2559 จำนวน 7 กระทู้

วิธีดำเนินการวิจัย

ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเล่า แนวคิดชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสาร ตลอดจนแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและความเชื่อผีในสังคมไทย จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสำรวจข้อมูลในเว็บไซต์ Pantip.com ในแท็กเรื่องสยองขวัญ เลือกกระทู้เรื่องเล่าผีเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) และเลือกกระทู้เรื่องเล่าผีในแท็กเรื่อง สยองขวัญเฉพาะกระทู้สนทนาที่มีจำนวนการแสดงความความคิดเห็นตั้งแต่ 100 ความความคิดเห็นขึ้นไป ระหว่างเดือนมกราคม 2559 – สิงหาคม 2559 จำนวน 7 กระทู้ จากนั้นวิเคราะห์บริบทการสื่อสารของเรื่องเล่าผีจากเว็บไซต์ Pantip.com ตามแนวคิดชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารของ Hymes (1974) และวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องผีจากเว็บไซต์ Pantip.com เมื่อได้ผลการวิจัยแล้วจึงเรียบเรียงผลการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเล่าในทางภาษาศาสตร์

เรื่องเล่าในทางภาษาศาสตร์เป็นการศึกษาวิธีการนำเรื่องราวหรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นมาประกอบกันโดยเชื่อมโยงคำพูดเข้ากับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การเปลี่ยนการเรียงลำดับของเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องเท่ากับเหตุการณ์ของเรื่องราวที่เกิดขึ้นปรับเปลี่ยนไปด้วย นอกจากนี้ภาษายังมีส่วนสำคัญต่อการเรียงลำดับความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ในเรื่องเล่าด้วย (Labov, 1972 cited in Angkapanichkit, 2014: 174-175) เรื่องเล่าจึงเป็นปริศนาหนึ่งที่น่าสนใจศึกษาโดยโครงสร้างปริศนาเรื่องเล่า (narrative discourse) ตามที่ Longacre (1983 cited in Angkapanichkit, 2014: 63) เสนอไว้ประกอบด้วย การนำเรื่อง (exposition) เหตุการณ์ยั่วหรือเหตุการณ์ขัดแย้ง (inciting moment) การเพิ่มความขัดแย้ง (developing conflict/tension) จุดตึงเครียด (climax) การคลี่คลายปัญหา (denouement) เหตุการณ์ต่อเนื่อง (final suspense) และการสรุป (conclusion)

ทั้งนี้ ตัวอย่างงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องเล่าตามแนวทางภาษาศาสตร์ เช่น งานวิจัยของ Vongvirulh (2004) ได้ศึกษาการวางโครงเรื่องในปริศนาเรื่องเล่าจากประสบการณ์ตรงและประสบการณ์อ้อมในภาษาไทยพบว่า เรื่องเล่าประสบการณ์ตรงประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ การเกริ่นนำ การนำเสนอบริบทตัวละครและสถานที่ การดำเนินเรื่อง การแสดงทัศนะ และการจบเรื่อง ขณะที่เรื่องเล่าประสบการณ์อ้อมประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ การเกริ่น

นำ การนำเสนอบริบทตัวละครและสถานที่ การดำเนินเรื่อง การแสดงทัศนะ การคลี่คลายเรื่อง และการจบเรื่องพบว่ามี การแสดงทัศนะของผู้เล่าในเรื่องเล่าประสบการณ์ตรงมากกว่า

ส่วนงานวิจัยของ Aungkanawin (2004) ได้ศึกษาปริจเฉทสารคดีท่องเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท. โดยมุ่งศึกษา องค์ประกอบและกลวิธีการเล่าเรื่องในสารคดีท่องเที่ยว รวมทั้งการเชื่อมโยงความในปริจเฉทสารคดีท่องเที่ยวพบว่า สารคดีท่องเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท.แสดงความสัมพันธ์กันด้วยองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ คือ บทนำ เนื้อเรื่อง บทสรุป และบทส่งท้าย สามารถแยกแต่ละองค์ประกอบออกจากกันได้โดยตัดสินการ แสดงลำดับเวลาและรูปภาพที่ใช้มีกลวิธีการเล่าเรื่องด้วยการใช้คำบอกเวลาเป็นแกน ในการดำเนินเรื่อง โดยมีผู้เขียนเป็น ผู้เล่าเรื่องราวการท่องเที่ยวผ่านมุมมองของตนเอง

งานวิจัยของ Worrasetrthasak (2005) ได้ศึกษาเรื่องเล่าสยองขวัญของรายการวิทยุ “เดอะซ็อค” ตามแนวคิดโครงสร้างสัมพันธ์สารประเภทเรื่องเล่าหรือปริจเฉทเรื่องเล่าพบว่า ศิลปะการดำเนินรายการเดอะซ็อค มีลักษณะเด่น 14 ประการ คือ 1) การสนทนาก่อนเข้าสู่เรื่องเล่าสยองขวัญ 2) บทส่งท้าย 3) การปลอบโยน 4) สถานการณ์ เฉพาะหน้า 5) การเปิดช่องทางเพื่อติดต่อกับรายการ 6) การแนะนำเรื่องเล่าสยองขวัญ 7) การฝากคำถามในสิ่งที่ผู้ฟังทางบ้านสงสัย 8) การแทรกคติเตือนใจ 9) การแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึก 10) การนำเสนอประสบการณ์ของผู้ดำเนินรายการมาเล่าเสริม 11) การแทรกเรื่องความเชื่อ 12) การอ้างถึง 13) การเชิญชวน 14) เสียงประกอบ

ส่วนการนำเสนอเรื่องเล่าสยองขวัญของรายการเดอะซ็อคจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่ ลางบอกเหตุ พฤติกรรมของตัวละครเอกในเรื่องและสิ่งของสำคัญในเรื่อง สำหรับ กลวิธีการเล่าเรื่องนิยมใช้กลวิธีการลำดับเหตุการณ์ตามปฏิทินและโครงเรื่องสยองขวัญพบ การนำเรื่อง เหตุการณ์ร้ายๆ การเพิ่มความขัดแย้ง จุดตึงเครียด การคลี่คลาย เหตุการณ์ ต่อเนื่อง และการสรุป ด้านการใช้ภาษาพบภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่องเล่าสยองขวัญที่ สื่อความหมายถึงเรื่องสยองขวัญ สื่อความหมายถึงความตาย สื่อความหมายถึงเรื่องราว อันตรายน่าสยดสยอง สื่อความหมายถึงชื่อหรือฉายาผี และภาษาที่ใช้ในเรื่องสยองขวัญ เป็นการใช้ภาษาสนทนาเพื่อกระตุ้นให้ผู้ฟังเกิดความสนใจติดตามเรื่องเล่าสยองขวัญจนจบ

แนวคิดชาติพันธุ์วรรณนาแห่งการสื่อสาร (Ethnography of Communication)

แนวคิดชาติพันธุ์วรรณนาแห่งการสื่อสารเป็นแนวคิดที่เกิดจากการบูรณาการ ความรู้จากหลายสาขาวิชาแล้วนำมาศึกษาภาษา ทั้งภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันและภาษาที่

ใช้เฉพาะโอกาสพิเศษ เพื่อให้ทราบว่าใครพูดอะไร กับใคร อย่างไร ที่ไหน เมื่อไร และทำไม แล้วนำภาษามาสรุปีให้อยู่ในกฎ แนวคิดนี้เชื่อว่า ภาษาเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ซึ่งอยู่ภายใต้กฎและสามารถอธิบายถึงกฎเหล่านั้นได้ (Royal Institute, 2010: 156) โดย Hymes ได้ให้ความหมายของกรอบ SPEAKING ว่าตัวอักษรแต่ละตัวในคำนี้เป็นอักษรต้นของชื่อองค์ประกอบที่ต้องวิเคราะห์ตามทฤษฎี ดังนี้

S = Setting/ Scene (กาลเทศะ/ฉาก) กาลเทศะหมายถึง เวลา สถานที่ซึ่งเป็นสภาวะแวดล้อมทางกายภาพของเหตุการณ์สื่อสาร ส่วนฉากหมายถึง สภาวะแวดล้อมที่เป็นนามธรรม เป็นสิ่งสมมติ หรือมีผลทางด้านจิตใจ เช่น การสร้างฉากให้ดูน่ากลัวในหนังสือ เป็นต้น

P = Participants (ผู้ร่วมเหตุการณ์) หมายถึง ผู้ส่งสารและผู้รับสาร

E = Ends (จุดหมาย) หมายถึง เป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่ผู้ร่วมเหตุการณ์จะได้ใน การสื่อสาร

A = Act Sequence (การลำดับวัจนกรรม) หมายถึง รูปแบบและเนื้อหาของคำพูดที่นำมาเรียงลำดับ

K = Key (กุญแจ) หมายถึง น้ำเสียง ท่าทาง อารมณ์หรือสีหน้าในการสื่อสาร เช่น สื่อสารแบบเอาจริงเอาจัง แบบเยาะเย้ย เป็นต้น

I = Instrumentalities (เครื่องมือ) หมายถึง การเลือกวิธีสื่อสาร เช่น การพูดปากเปล่า การเขียนไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) เป็นต้น

N = Norms of Interaction and Interpretation (บรรทัดฐานของปฏิสัมพันธ์และการตีความ) หมายถึง ลักษณะเฉพาะของการพูดหรือการสื่อสารที่ต้องตีความด้วยความรู้ทางวัฒนธรรมของคนในสังคมนั้นๆซึ่งผู้พูดใช้เพื่อมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้ฟัง

G = Genre (ประเภทการสื่อสาร) หมายถึง ประเภทของการสื่อสาร เช่น เรื่องเล่าร้อยกรอง เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น ผู้วิจัยจะนำแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาเรื่องเล่าผีจากเว็บไซต์ pantip.com โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์บริบทการสื่อสารเรื่องเล่าผีจากเว็บไซต์ Pantip.com และการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องผีจากเว็บไซต์ Pantip.com

ผลการวิจัย

1. บริบทการสื่อสารของเรื่องเล่าผีในเว็บไซต์ Pantip.com ตามแนวคิดชาติพันธุ์วรรณนาแห่งการสื่อสาร

จากข้อมูลที่ศึกษาพบว่าบริบทการสื่อสารเรื่องเล่าผีในเว็บไซต์ Pantip.com มีองค์ประกอบ 8 องค์ประกอบ ดังนี้

1.1 ฉาก (Setting หรือ Scene) จากข้อมูลที่ศึกษาพบว่า ฉากแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ 1) ฉากในบริบทเว็บไซต์ Pantip.com คือฉากที่เกิดการเล่าเรื่องผีในแท็กเรื่องเล่าสยองขวัญ (<https://pantip.com/tag/เรื่องเล่าสยองขวัญ>) ซึ่งเป็นแท็กที่สมาชิกในเว็บไซต์ Pantip.com สามารถบอกเล่าเรื่องสยองขวัญและแสดงความคิดเห็นได้ และ 2) ฉากในบริบทเรื่องเล่าผี คือฉากในเรื่องเล่าผีที่เกิดเหตุการณ์สยองขวัญพบว่า เวลาที่เกิดเรื่องผีมักเป็นเวลากลางคืนหรือช่วงใกล้ค่ำ สถานที่เกิดเรื่องผีมักเป็นสถานที่เปลี่ยว ไม่มีคน ที่รกร้าง ทั้งนี้เพราะคนไทยมีความเชื่อว่าผีจะสามารถปรากฏตัวได้เฉพาะตอนกลางคืน

1.2 ผู้ร่วมเหตุการณ์ (Participant) ในเว็บไซต์ Pantip.com แท็กเรื่องเล่าสยองขวัญ ผู้ร่วมเหตุการณ์ประกอบด้วย 1) เจ้าของกระทู้ คือผู้ที่ตั้งกระทู้เพื่อบอกเล่าประสบการณ์หรือเหตุการณ์เรื่องผี 2) สมาชิกในเว็บไซต์ Pantip.com แบ่งเป็นสมาชิกในเว็บไซต์ Pantip.com ที่ไม่ได้แสดงความคิดเห็น คือ ผู้ใช้งานที่เปิดเข้ามาอ่านกระทู้ หรือกดสัญลักษณ์ต่างๆในหน้ากระทู้ โดยไม่ได้แสดงความคิดเห็นใดๆ และสมาชิกในเว็บไซต์ Pantip.com ที่แสดงความคิดเห็นคือผู้ใช้งานที่เปิดเข้ามาอ่านกระทู้และได้แสดงความคิดเห็น และ 3) ผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกในเว็บไซต์ Pantip.com คือผู้ใช้งานในเว็บไซต์ Pantip.com ที่กดเข้ามาอ่านกระทู้ในแท็กเรื่องเล่าสยองขวัญ แต่ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นหรือกดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในหน้ากระทู้ได้

1.3 จุดหมาย (End) จากข้อมูลที่ศึกษาพบว่า จุดมุ่งหมายของผู้เล่าในแท็กเรื่องเล่าสยองขวัญ คือ 1) เพื่อบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับผีที่เจ้าของกระทู้พบเจอให้ผู้ที่สนใจได้เข้ามาอ่านและแสดงความคิดเห็น 2) เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเล่าสยองขวัญระหว่างเจ้าของกระทู้และสมาชิกในเว็บไซต์ Pantip.com 3) เพื่อให้เกิดตื่นใจหรือสยองใจแก่ผู้ที่เข้ามาอ่าน โดยเจ้าของกระทู้จะให้คำแนะนำ หรือคติเตือนใจแก่ผู้อ่าน และ 4) เพื่อให้ความบันเทิงแก่ผู้ที่เข้ามาอ่านเรื่องเล่าผี

1.4 ลำดับวิจรรย์กรรม (Act Sequence) จากข้อมูล que ที่ศึกษาพบว่า มีลำดับเหตุการณ์สื่อสาร 6 สถานการณ์ ดังนี้

1) การเปิดเรื่อง เป็นการทำให้ผู้อ่านทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นของเรื่องเล่า นั้นๆ โดย ผู้เล่าจะมีรูปแบบการเปิดเรื่อง 2 รูปแบบ ได้แก่ 1) การเปิดเรื่องแบบบรรยาย คือ การที่ผู้เล่าจะให้ข้อมูลว่าเรื่องที่กำลังจะเล่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ของตนเองซึ่งเป็นการยืนยันว่าเรื่องที่เล่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง เช่น เรื่องที่ผมจะเล่าในวันนี้เป็นเรื่องที่ผมได้เข้าไปพัวพันด้วยส่วนหนึ่งบวกกับคำบอกเล่าของเจ้าตัวซึ่งทั้งหมดนั้นเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตผมเพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องจริงทั้งหมด และ 2) การเปิดเรื่องแบบสั้นกระชับ เพื่อบอกวัตถุประสงค์ของการเล่าและเน้นย้ำว่าเรื่องที่เล่านั้นเป็นเรื่องจริง เช่น เรื่องนี้ถ้าใครไม่เจอ กับตัว ก็ยากที่จะเชื่อ

2) การบอกเวลา สถานที่เกิดเหตุ และแนะนำตัวละคร เมื่อผู้เล่าเปิดเรื่องแล้ว ลำดับต่อมา ผู้เล่าจะบอกเล่าถึงเวลา สถานที่เกิดเหตุ และแนะนำตัวละคร การบรรยายเวลาและสภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดเหตุที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเล่าจะทำให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการภาพเหตุการณ์ที่ ผู้เล่าต้องการจะสื่อได้ ส่วนการแนะนำตัวละครจะทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวละครในเรื่องเล่าทำให้สามารถเข้าใจและเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับสถานการณ์การสื่อสารในเรื่องเล่านั้นได้ เช่น เพื่อนเราชื่อแอนเป็นทอมตัวเล็กๆ ที่สุดในกลุ่ม พวกเราเรียนอยู่มหาลัยปี 4 แล้วคะ นิเทศศาสตร์เอกโทรทัศนคคะ ที่ราชภัฏแห่งหนึ่งชื่อตั้งย่านฝั่งธน (ลูกสุริยะ) วันหนึ่งประมาณสิ้นเดือนพฤศจิกายน

3) การดำเนินเรื่อง เป็นการดำเนินเรื่องแบบการแสดงพรรณนา คือผู้เล่าจะบรรยายเนื้อเรื่องและเพิ่มความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับบรรยากาศ สถานที่ หรือตัวละคร เพื่อเพิ่มสีสันของเรื่องเล่าให้ เช่น เสียงหมาหอนที่จู่ ๆ มันหอนพร้อมกันทั้งวัด อันที่จริงเสียงหมาหอนก็ไม่แปลกเท่าไรเหินเดินทางมาร้อยกว่าวัดได้ยินบ่อยมาก แต่ที่วัดแห่งนั้นมันพร้อมใจกันหอนเป็นเวลานานเกือบครึ่งชั่วโมง หอนจนผมต้องเอาคลิปมาอัดไว้และเป็นเสียงหอนโทนแปลก ๆ แหลม ๆ ฟังแล้วรู้สึกเย็นจับขั้วหัวใจจนสติแทบไม่อยู่กับเนื้อกับตัวเพราะบวกกับบรรยากาศโดยรอบที่วังเวงมืดมิดและนอนอยู่คนเดียวโดยมีโลงเย็นอีก 2 โลงห่างไม่ไกลมากนักเป็นเพื่อนจึงทำให้สติแทบหลุด

4) การบอกสาเหตุที่ทำให้เจอผีหรือสาเหตุของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องเล่า เมื่อผู้เล่าดำเนินเรื่องโดยการแสดงพรรณนา ต่อมาผู้เล่าจะบอกถึงสาเหตุที่

ทำให้เจอผีหรือสาเหตุของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องเล่าผีซึ่งเปรียบเสมือนเป็นจุดคลายปมของเรื่องเล่าผี เช่น เธอเล่าให้ฟังถึงความไม่พร้อมเป็นอย่างมากในตอนนั้น ทั้งงานทั้งเงินมันไม่เพียงพอที่จะต้องเลี้ยงอีกชีวิตหนึ่งจึงตัดสินใจทำสิ่งที่ไม่อาจแก้ไขได้ชีวิตหนึ่งต้องถูกทำลายโดยที่ไม่ได้รู้อะไรเลยแม้เจตนาจะเป็นอย่างไร แต่นั่นมันก็คือหนึ่งชีวิต ชีวิตอันบริสุทธิ์

5) การปิดเรื่อง เป็นส่วนที่ผู้เล่าจะทำการจบเรื่องเล่าต่างๆ โดยเรื่องเล่าผีในเว็บไซต์ Pantip.com ผู้เล่าจะมีรูปแบบการปิดเรื่อง 2 รูปแบบ ได้แก่ 1) การปิดเรื่องแบบให้ข้อคิดคติสอนใจแก่ผู้อ่านถึงเรื่องบาปบุญและกรรม เพื่อให้ผู้อ่านคิดตามและนำไปปรับเปลี่ยนการกระทำของตัวเอง เช่น สิ่งหนึ่งที่ผมรับรู้คือสิ่งที่ทำให้เธอตกอยู่ในสภาพนี้ไม่ใช่เธอทำไม่ดีต่อพระแต่รวมไปถึงเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ปากที่มีแผลหะวะหะเกิดจากการที่เธอชอบพูดส่อเสียดเหน็บแนมคำทอใส่ร้ายคนอื่นไปทั่ว นิสสัยชี้ตระหนักรับกับคนรอบตัวที่คิดว่าเขามีแล้ว บาบที่เธอทำร้ายศาสนา ถ้ามว่าทำไมการที่คนหนึ่งคนจะทำไมดีต่อพระนั้นต้องรับกรรมหนัก เพราะอย่างหนึ่งคือ ข้อถือปฏิบัติของพระ อย่างน้อยๆ ท่านก็มีศีลมากกว่าเรา แล้วเราจะมีอะไรเอาไปด่าเขา ถ้าเรายังไม่ตีการเห็นต่างไม่ผิด หากแต่ความคิดนั้นต้องไม่ทำร้ายใคร บุญที่เธอแผ่แผ่ไปยังหมาแมวคนยากไร้ในบางครั้งก็ช่วยเธอไว้ได้บ้างแต่ก็ไม่อาจลบล้างบาปที่ก่อ และ 2) การปิดเรื่องแบบเน้นย้ำว่าเรื่องที่เล่าเป็นเรื่องจริง เช่น เรื่องราวคราวนี้อาจจะดูเกินจริงไม่น่าเชื่อสักเท่าไรแต่ก็ยังมียืนยันคำเดิมว่า ไม่ได้แต่งครับ

6) ความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้อ่าน เป็นส่วนที่มีการแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกของสมาชิกในเว็บไซต์ Pantip.com ต่อเรื่องเล่าผี โดยมีทั้งหมด 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) การแสดงความคิดเห็นว่าติดตามเรื่องเล่าผี เช่น ติดตามที่จขกท.มาตั้งแต่เรื่องแรกๆ เลยค่ะ 2) การแสดงความคิดเห็นว่าเชื่อเรื่องเล่าผี เช่น อ่านไปเรื่อย ๆ ใจหวีตาม 3) การแสดงความรู้สึกที่เกิดขึ้นหลังอ่านเรื่องเล่าผี เช่น “ลึมหนูแล้ว...” เจอคำนี้ไปน้ำตาคลอเลยสงสารคุณพ่อคุณแม่และน้องมากเลือกได้คงไม่อยากทำร้ายน้องแบบนั้น ขอให้โหลสิกรรมให้กันและกลับไปเป็นครอบครัวเดียวกันอีกครั้งนะ และ 4) การแสดงความคิดเห็นชมและความเป็นห่วงต่อเจ้าของกระทู้ เช่น น้องจขกท. สบายดีน้ำ หายไปนานแอบห่วง

1.5 ญุแจ (Key) คือน้ำเสียงที่ใช้ในการเล่าเรื่องผีในเว็บไซต์ Pantip.com มีลักษณะที่จริงจังเพื่อให้เกิดความเชื่อว่าเรื่องที่เจ้าของกระทู้เล่านั้นเป็นเรื่องจริง เช่น ใช้น้ำเสียงจริงจังในการอธิบายลักษณะผีหรือการกระทำของผีอย่างละเอียด นอกจากนี้มีการใช้น้ำเสียงที่หวาดกลัวเพื่อบอกความรู้สึกของผู้เล่าขณะเกิดเหตุการณ์ทำให้ผู้อ่านเกิดความ

รู้สึกร่วมกับเรื่องราว เช่น ใช้น้ำเสียงหวาดกลัวต่อเหตุการณ์ สยองขวัญที่ผู้เล่าประสบ และในตอนสุดท้ายของเรื่องเจ้าของกระทู้มีการใช้น้ำเสียงสั่งสอนในการให้คติเตือนใจเพื่อให้ผู้อ่านเกิดอุทาหรณ์ในการดำเนินชีวิต เช่น ใช้น้ำเสียงสั่งสอนในเรื่องของกฎแห่งกรรม

1.6 เครื่องมือ (Instrumentalities) การสื่อสารในเว็บไซต์ Pantip.com เป็นการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ด้วยระบบอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้ใช้เว็บไซต์สามารถแสดงความคิดเห็นรวมทั้งยังสามารถติดตามเรื่องราวได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว โดยเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารนั้นต้องสามารถรับอินเทอร์เน็ตได้ เช่น สมาร์ทโฟน โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต เป็นต้น

1.7 บรรทัดฐานของปฏิสัมพันธ์และการตีความ (Norm of Interaction and Interpretation)

1) **บรรทัดฐานของการปฏิสัมพันธ์** คือเว็บไซต์ Pantip.com เปรียบเสมือนชุมชนเสมือนจริงที่สมาชิกในเว็บไซต์สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้อย่างเสรีและไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนว่าเป็นใคร ทำให้การสื่อสารในเว็บไซต์ Pantip.com เป็นการสื่อสารที่ผู้ตั้งกระทู้และผู้ที่มาแสดงความคิดเห็นกล้าที่จะเปิดเผยเรื่องราวและความคิดเห็นของตน นอกจากนี้เว็บไซต์ Pantip.com ยังได้มีข้อปฏิบัติที่ผู้สร้างเว็บไซต์ได้ตั้งขึ้นเพื่อให้สมาชิกในเว็บไซต์เคารพและปฏิบัติร่วมกัน หากสมาชิกละเมิดกฎระเบียบทางทีมงานมีสิทธิ์ที่จะลบข้อความ และสมาชิกในเว็บไซต์ก็สามารถแจ้งทีมงานเมื่อพบเห็นข้อความที่ละเมิดกฎได้เช่นกัน นอกจากนี้ข้อปฏิบัติที่ผู้สร้างได้สร้างไว้ นั้น ยังพบกฎระเบียบที่เปรียบเสมือนบรรทัดฐานของการสื่อสารในเว็บไซต์ Pantip.com คือการใช้คำไม่สุภาพ สมาชิกในเว็บไซต์สามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรีโดยที่ต้องไม่ใช้คำไม่สุภาพหรือหลีกเลี่ยงการใช้คำไม่สุภาพ นอกจากนี้ยังพบการยกเว้นการใช้คำไม่สุภาพในบางบริบท เช่น การเล่าเรื่องผีที่เป็นบทสนทนาระหว่างตัวละครที่เป็นเพื่อน จึงมีการใช้คำไม่สุภาพบ้าง แต่เป็นที่ยอมรับของสมาชิกในเว็บไซต์ได้ เพราะเป็นบริบทที่ผู้เล่าต้องการนำเสนอให้เหมือนเหตุการณ์จริง นอกจากนี้การใช้ภาษาในเว็บไซต์ Pantip.com มีระดับวจนลีลาแบบเป็นกันเอง ทำให้การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นของสมาชิกในเว็บไซต์มีความสนิทสนม

2) **บรรทัดฐานในการตีความ** คือผู้อ่านกระทู้เรื่องเล่าผีจากเว็บไซต์ Pantip.com เกิดความเชื่อว่าเรื่องเล่าผีนั่นเป็นเรื่องจริง เกิดความรู้สึกกลัวและความรู้สึกร่วมกับเรื่องเล่าผี ซึ่งเกิดจากการใช้ภาษาที่ผู้เล่าใช้ในการเล่าเรื่องผีที่ทำให้ผู้อ่านจินตนาการภาพเหตุการณ์ตาม

นอกจากนี้คนไทยยังคงมีความเชื่อเกี่ยวกับผีหรือสิ่งลึกลับอยู่ซึ่งเป็นความเชื่อที่อยู่คู่กับคนไทยมาอย่างยาวนาน และเป็นส่วนประกอบหนึ่งของวัฒนธรรมไทย ดังจะเห็นได้จากทุกพื้นที่ในประเทศไทยล้วนแต่มีเรื่องราวเกี่ยวกับผีหรือสิ่งลึกลับจนเกิดเป็นประเพณีหรือพิธีกรรมต่าง ๆ จุดร่วมทางวัฒนธรรมนี้เองมีส่วนทำให้ผู้อ่านตีความเรื่องเล่าผีที่ได้อ่านว่า เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง ทำให้เกิดความเชื่อและความรู้สึกร่วมไปกับเรื่องเล่าผี เรื่องเล่าผีจึงเป็นเรื่องเล่าหนึ่งที่ชวนให้ผู้อ่านติดตามและตีความเรื่องเล่าผีได้อย่างเข้าใจจนกระทั่งเชื่อไปกับเรื่องเล่าผีนั่น ๆ

1.8 ประเภทการสื่อสาร (Genre) ประเภทการสื่อสารในเรื่องเล่าผีเว็บไซต์ Pantip.com ในทั้งเรื่องเล่าสยองขวัญจัดเป็นปริศนาเรื่องเล่า ซึ่งประกอบด้วย 6 โครงสร้าง ได้แก่ 1) การนำเรื่อง (exposition) 2) เหตุการณ์ยั่วหรือเหตุการณ์ขัดแย้ง (inciting moment) 3) การเพิ่มความขัดแย้ง (developing conflict หรือ tension) จุดตึงเครียด (climax) 4) การคลี่คลายปัญหา (denouement) 5) เหตุการณ์ต่อเนื่อง (final suspense) และ 6) การสรุป (conclusion) ซึ่งสอดคล้องกับที่ Longacre (1983) ได้เสนอไว้

อย่างไรก็ตาม การศึกษาบริบทการสื่อสารของเรื่องเล่าผีจากเว็บไซต์ Pantip.com ตามแนวชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารของ Hymes ทำให้พบว่าเรื่องเล่าผีจากเว็บไซต์ Pantip.com เป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่สนใจเรื่องเกี่ยวกับผีเข้ามาสื่อสารหรือมีปฏิสัมพันธ์โดยที่ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนว่าเป็นใคร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับผีและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมทั้งให้คิดเตือนใจและให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านโดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่ เปรียบเสมือนชุมชนหนึ่งในโลกออนไลน์ การลำดับวาทกรรมทำให้ทราบลำดับเหตุการณ์ของเรื่องเล่าผีตั้งแต่ต้นจนจบประกอบกับการใช้น้ำเสียงที่จริงจังเพื่อให้ผู้อ่านเชื่อว่า เรื่องเล่าผีเหล่านั้นเป็นเรื่องจริงและสามารถทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกกลัวได้

นอกจากนี้ยังมีการใช้น้ำเสียงที่หวาดกลัวเพื่อบอกความรู้สึกของผู้เล่าขณะเกิดเหตุการณ์ และการใช้น้ำเสียงสั่งสอนในการให้คิดเตือนใจผู้อ่านอีกด้วย ทั้งนี้ ภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องผีมีส่วนสำคัญในการผลิตซ้ำความเชื่อเรื่องผีให้คงอยู่ในสังคมและวัฒนธรรมไทย โดยที่ผู้เล่าจะใช้กลวิธีทางภาษาที่หลากหลายเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเชื่อ ความกลัว และชวนให้ติดตามเรื่องเล่าผีนั่น ๆ ซึ่งจะกล่าวไว้ในส่วนต่อไป

2. กลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องผีในเว็บไซต์ pantip.com

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบกลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องผีในเว็บไซต์ pantip.com 6 กลวิธี ดังนี้

2.1 การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ คือการที่ผู้เล่าเลือกสรรคำมาเพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึก และความคิดของผู้เล่า ฮัลลiday (Halliday) ได้กล่าวไว้ว่า คำศัพท์เป็นส่วนสำคัญในการกำหนดโครงสร้างความคิด (Fowler, 1991: 80 cited in Kaewjungate, 2010) การที่ผู้เล่าเรื่องผีเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่านเกิดความกลัว เกิดจินตนาการภาพตามและเกิดความเชื่อว่าเรื่องที่ผู้เล่าเรื่องผีถ่ายทอดมานั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง จากข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยพบว่า ผู้เล่าใช้กลวิธีการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำในการเล่าเรื่องผีเพื่อแสดงลักษณะต่าง ๆ ทั้งหมด 4 กลวิธี ได้แก่ 1) การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำแสดงลักษณะของผี 2) การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำเพื่อแสดงสถานที่ 3) การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำเพื่อแสดงการกระทำของตัวละคร 4) การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำที่แสดงความรู้สึกของผู้เล่า ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ร่างสูงใหญ่ของผู้หญิงคนหนึ่ง สภาพน่าเกลียดน่ากลัวไม่น่ามอง
เอามาก ๆ ร่างกายที่ผอมแห้งหนังตืดกระดูก น้ำเลือดน้ำหนองที่หยดย่อย
ลงมาแทบจะตลอดเวลาปากที่เป็นแผลเหวอะหวะ ดูน่าจะทรมาณเป็นอย่างมาก (เริ่ม..., 13 มี.ค. 59)

จากตัวอย่างที่ 1 ผู้เล่าเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำที่แสดงลักษณะของผีซึ่งการบรรยายลักษณะของผีมักเป็นการใช้คำหรือกลุ่มคำที่แสดงให้เห็นภาพที่ไม่น่ามอง ความน่าเกลียดทำให้เห็นว่าลักษณะของผีในนิทานของคนไทยมักจะมีลักษณะที่ไม่น่ามองนัก ช่วยตอกย้ำให้ผู้อ่านจินตนาการภาพตาม ทำให้ผู้อ่านเกิดความกลัวและเชื่อว่าผีจะต้องมีลักษณะน่าเกลียด นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า ผู้เล่าเรื่องผีเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำที่แสดงลักษณะของสถานที่ในเรื่องเล่าผี ดังตัวอย่างที่ 2

ตัวอย่างที่ 2

ต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งในนั้น มีศาลไม้เก่า ๆ โทมร ๑ ตั้งอยู่ ยังมีเศษซาก
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ผู้ฟังมากมาย ทั้งศาล ทั้งพุทธรูปที่แตกหัก รวมไปถึงตุ๊กตานางรำ

ของระดับศาลมากมายหลายอย่างที่คุณไม่รู้จะเอาไปไว้ที่ไหน เศษซาก
อันน่าขนลุก (อย่าลืม...ฉัน, 14 ส.ค. 59)

จากตัวอย่างที่ 2 จะเห็นว่า สถานที่ในเรื่องเล่าผีจะมีลักษณะรกร้าง เก่าแก่ และ
เสื่อมโทรม เพื่อสร้างบรรยากาศที่ตึงต้าน น่ากลัว และวังเวง ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการ
ภาพสถานที่ได้ชัดเจน รวมทั้งยังทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกกลัวและเกิดความเชื่อว่าสถานที่
ดังกล่าวเป็นสถานที่ที่มีสิ่งลึกลับอยู่ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าผู้เล่าเรื่องผีเลือกใช้คำหรือกลุ่ม
คำแสดงการกระทำของตัวละคร ดังตัวอย่างที่ 3

ตัวอย่างที่ 3

ผมตกใจมากและยังคงหลับหูหลับตาอยู่เหมือนเดิม ผมพยายาม
ตะกายตัวอีกครั้ง ถีบขาด้วยแรงทั้งหมดที่มีโดยที่ยังสัมผัสได้ถึงมือเล็ก ๆ
นั้นที่กำลังขู่ทำผมไว้แน่น (ต้นสาย...และ...ปลายทาง, 17 พ.ค. 59)

จากตัวอย่างที่ 3 จะเห็นว่าผู้เล่าเรื่องผีเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำเพื่อการกล่าวถึง
การกระทำของตัวละคร ที่พยายามปีนป่าย ถีบขา และทำทุกทางเพื่อหนีจากบางสิ่งได้
สำเร็จ ซึ่งในบริบทนี้คือ การหนีจากมือของผีที่กำลังขู่ทำของเขาเอาไว้แน่น ทำให้ผู้อ่านเกิด
ความรู้สึกร่วมและเข้าใจความรู้สึกหรือการกระทำของตัวละคร นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า
ผู้เล่าเรื่องผีเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำเพื่อแสดงความรู้สึกของผู้เล่า

ตัวอย่างที่ 4

และในตอนนั้นเองผมก็เห็นมือซีด ๆ มือหนึ่งโผล่มาจากความมืด
ด้านหลังเขา ค่ะเข้าที่ข้อมือของเขาแล้วพยายามลากเขาให้ถอยหลังกลับไป
พร้อม ๆ กับที่ผมตกใจตื่นพอดี (เริ่ม..., 13 มี.ค. 59)

จากตัวอย่างที่ 4 จะเห็นว่า ผู้เล่าเรื่องผีเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำเพื่อแสดงความรู้สึก
ของผู้เล่า โดยกล่าวถึงการกระทำของตัวละครที่เป็นผีที่กำลังยื่นมืออันขาวซีดไปจับข้อมือ
ของชายคนหนึ่งจากความมืดด้านหลังด้วยความรวดเร็ว การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำดังกล่าว
ทำให้ผู้อ่านรู้สึกกลัวที่มีมือจากความมืดมาคว้าข้อมือของชายผู้นั้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้อ่าน
จินตนาการภาพการกระทำของตัวละครผีและเกิดความรู้สึกกลัวจากการกระทำดังกล่าว

2.2 การใช้สรรพนามแทนตัวผู้เล่า การใช้สรรพนามแทนตัวผู้เล่าในเรื่องเล่าผีจาก
เว็บไซต์ Pantip.com เป็นการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวผู้เล่าในการเล่าเรื่องแสดงให้

เห็นถึงความใกล้ชิดระหว่างผู้เล่ากับผู้อ่าน และทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กันด้วยความรู้สึกที่เป็นกันเอง อีกทั้งยังทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าการเล่าเหล่านั้นมาจากประสบการณ์ของผู้เล่าโดยตรง และช่วยให้เรื่องเล่ามีคุณค่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 5

ผมตกใจมากและยังคงหลับสนิทหลับตาอยู่เหมือนเดิม ผมพยายาม ตะกายตัวอีกครั้ง ถีบขาด้วยแรงทั้งหมดที่มีโดยที่ยังสัมผัสได้ถึงมือเล็ก ๆ นั้นที่กำลังข้อมเท้าผมไว้แน่น (ต้นสาย...และ...ปลายทาง, 17 พ.ศ. 59)

ตัวอย่างที่ 6

เราก็กึ่งรู้ว่า เจ้าที่ควรจะอยู่ที่พื้นดิน บ้านไหนที่เจ้าที่อยู่ข้างบน เจ้าที่แข็งแรงคะ (เพราะนอนทับที่ตัวเองตาย/ผีที่สนามบิณยานดอนเมืองเป็นการใช้ สรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวผู้เล่าที่ เป็นผู้หญิง สังเกตได้จากคำว่าคะที่ทำให้ทราบว่าผู้เล่าเป็นผู้หญิง การเลือกใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวผู้เล่าข้างต้นทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าการเล่าเป็นเรื่องจริง เป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เล่าโดยตรง และเกิดความเชื่อว่าเรื่องเล่าเหล่านั้นเป็นเรื่องจริง

จากตัวอย่างที่ 5-6 จะเห็นว่า ผู้เล่าเรื่องมีเลือกใช้คำสรรพนาม “ผม” และ “เรา” ซึ่งทั้งสองคำเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวผู้เล่า โดยคำว่า “ผม” ใช้กับผู้เล่าที่เป็นผู้ชาย และคำว่า “เรา” ในเรื่องเพราะนอนทับที่ตัวเองตาย/ผีที่สนามบิณยานดอนเมืองเป็นการใช้ สรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวผู้เล่าที่เป็นผู้หญิง สังเกตได้จากคำว่าคะที่ทำให้ทราบว่าผู้เล่าเป็นผู้หญิง การเลือกใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวผู้เล่าข้างต้นทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าการเล่าเป็นเรื่องจริง เป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เล่าโดยตรง และเกิดความเชื่อว่าเรื่องเล่าเหล่านั้นเป็นเรื่องจริง

2.3 การขยายความ เป็นการใช้อ้อยคำที่เป็นส่วนขยายอาจเป็นคำวลีหรืออนุพจน์เพื่อเน้นส่วนที่ต้องการขยายให้มีความหมายเด่นชัด เกิดภาพหรือความคิดบางอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ส่วนขยายนี้เป็นกลวิธีที่ทำให้เกิดส่วนที่เด่นชัดและส่วนที่เป็นพื้นหลังโดยส่วนพื้นหลังมักจะเป็นส่วนประกอบที่ช่วยสนับสนุนการปรากฏตัวของสิ่งที่ต้องการเน้นเช่น อ้อยคำแสดงสถานที่บรรยากาศเวลา (Angkapanichkit, 2014: 151)

ตัวอย่างที่ 7

ผมเดินตามเพื่อนไปที่ห้องนอนของคุณยาย พอเดินพ้นประตูเข้าไป คุณยายนอนอยู่บนเตียงในห้องนั้นสว่างดีครับ อากาศถ่ายเทดีมาก แต่สิ่งที่ผมรู้สึกได้คือความสะอาดสะอึ้น คลื่นไส้ แล้วก็เหม็นมาก ๆ เหม็นเหมือนฉี่แมว ถ้าใครที่เลี้ยงสัตว์ก็คงพอจะนึกออกนะครับ ว่าถ้ามันกองรวมกันเยอะ ๆ มันจะเป็นยังไง (เริ่ม..., 23 ม.ค. 59)

ตัวอย่างที่ 8

คราวนี้เป็นเสียงหมาหอน แต่น้ำเสียงนั้นเป็นเสียงของผู้หญิง เหมือนกับผู้หญิงที่เลียนเสียงหมาหอนซึ่งมันทำให้สติแทบจะแตกกระเจิง ผมงกลัวมาก (ต้นสาย...และ...ปลายทาง, 4 ก.ค. 59)

จากตัวอย่างที่ 7-8 จะเห็นว่าผู้เล่าเรื่องผีเลือกใช้ข้อความว่า “เหม็นมาก ๆ เหม็นเหมือนฉี่แมว” และ “เสียงของผู้หญิงเหมือนกับผู้หญิงที่เลียนเสียงหมาหอน” มาเป็นส่วนขยายให้เห็นภาพเด่นชัดขึ้น ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการและเกิดอรรถรสร่วมกับเรื่องผีที่ได้อ่าน

2.4 การใช้มุขลบท เป็นความรู้ที่ได้จากการอนุมานหรือการคาดการณ์ตามหลักเหตุผลและเป็นความรู้ที่ผู้พูดมักจะละไว้ในฐานที่เข้าใจโดยไม่กล่าวออกมาเป็นถ้อยคำ (Diphadung, 2009: 37) โดยเรื่องเล่าผีจากเว็บไซต์ Pantip.com มีการใช้มุขลบทที่บอกอดีตเพียงอย่างเดียว เป็นการอนุมานได้ว่ามีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นมาก่อนหน้าแล้ว

ตัวอย่างที่ 9

หลายนาที่ผ่านไปผมก็ยังคงอยู่บนถนนเส้นเดิม อย่างไม่มีที่ท่าว่าจะเจอกับทางออก ตอนนั้นยอมรับว่า เริ่มหวั่นใจขึ้นมาบ้างแล้ว ไม่ได้กลัวอะไรเลย นอกจากกลัวรถมันจะดับเอากลางทางเสียก่อน มีด ๆ แถวนี่ โดนปล้นคงไม่แปลกใจ (ต้นสาย...และ...ปลายทาง, 17 พ.ค. 59)

จากตัวอย่างที่ 9 จะเห็นว่า ผู้เล่าเรื่องผีใช้ถ้อยคำว่า “หลายนาที่ผ่านไปผมก็ยังคงอยู่บนถนนเส้นเดิม” ซึ่งอนุมานได้ว่าก่อนหน้านี้เขาได้อยู่บนถนนเส้นนี้มาแล้ว เพื่อสื่อความหมายว่าตัวละครกำลังประสบปัญหา คือหาทางออกจากถนนเส้นนี้ไม่ได้ ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพลำดับเหตุการณ์และรู้สึกกลัวเพราะ ตัวละครไม่สามารถออกไปไหนได้

ตัวอย่างที่ 10

เธอสังเกตเห็นความผิดปกติของสามี จึงถามไถ่ด้วยความเป็นห่วง ก็ได้ความว่า สามีเธอฝันอีกแล้ว ฝันว่ามีเงารูปร่างเดิมนั่งอยู่ที่ปลายเตียง แล้วจับที่ข้อเท้าของเขาไว้ สายตานั้นจ้องมาที่เขาอย่างตั้งใจ เงานั้นดูน่ากลัว แม้จะมองไม่เห็นอย่างชัดเจน แต่มันจะไม่รบกวนจิตใจเขาเท่านั้นเลย... (อย่าลืม...ฉัน, 14 ส.ค. 59)

ตัวอย่างที่ 10 จะเห็นว่า ผู้เล่าเรื่องผีได้บรรยายว่า “สามีเธอฝันอีกแล้ว” ซึ่งอนุมานได้ว่าก่อนหน้าสามีของเธอเคยฝันถึงเหตุการณ์นี้มาก่อน จากนั้นผู้เล่าเรื่องผีจึงได้บรรยายต่อว่า “ฝันว่ามีเงารูปร่างเดิมมานั่งอยู่ที่ปลายเตียงแล้วจับที่ข้อเท้าของเขาไว้” ซึ่งอนุมานได้ว่าก่อนหน้านั้นสามีของเธอเคยฝันเห็นเงาที่มีรูปร่างลักษณะเช่นนี้มาก่อน ข้อความทั้งหมดจึงสื่อความหมายว่า สามีของเธอฝันถึงเรื่องเดิมซ้ำ ๆ จากมูลบทข้างต้นทำให้ผู้อ่านเห็นภาพเหตุการณ์หรือการดำเนินเรื่องในเรื่องเล่าเป็นไปอย่างมีลำดับ

2.5 การกล่าวเกินจริง เป็นการกล่าวสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกินความเป็นจริง หรือไม่สามารเป็นไปได้ (Aungkanawin, 2004) ผู้เล่าใช้กลวิธีการกล่าวเกินจริงเพื่อเป็นการย้าความรู้สึกที่มีต่อความหมายนั้นให้เห็นเป็นเรื่องสำคัญหรือยิ่งใหญ่ (Rakmanee, 2006: 81) โดยเรื่องเล่าผีจากเว็บไซต์มีการใช้กลวิธีการกล่าวเกินจริงเมื่อกล่าวถึงความรู้สึกของผู้เล่าเมื่อพบเจอกับเหตุการณ์สยองขวัญและเมื่อกล่าวถึงความรู้สึกของผู้เล่าต่อการกระทำของผี

ตัวอย่างที่ 11

แต่ที่วัดแห่งนี้ มันพร้อมใจกันนอนเป็นเวลานานเกือบครึ่งชั่วโมง
นอนจนผมต้องเอาคิปลมาอัดไว้ และเป็นเสียงนอนโตนแปลก ๆ แหลม ๆ
ฟังแล้วรู้สึกเย็นจับขั้วหัวใจ มันนอนเป็นเวลานานเกือบชั่วโมง
(เดินทางเที่ยวทั่วไทยมา 100 กว่าวัน คืนที่หลอนที่สุด, 23 มี.ค. 59)

ตัวอย่างที่ 12

ลูกตาเบิ่งกว้าง ผิวหน้าขาวๆ ปากคล้ำสีดำ ...ร่างปริศนากำลังนอน
จ้องผมอยู่ใกล้ ๆ สายตามันพุ่งลึกเข้าถึงหัวใจ ผมตกใจสุดขีด...ระยะห่างแค่
เพียงฝ่ามือมีใบหน้าของผู้หญิงที่นอนตะแคงหัวจ้องผมอยู่ (เมื่อคืนใครมาส่ง
ผม?, 21 มี.ค. 59)

จากตัวอย่างที่ 11 ผู้เล่าเรื่องผีกล่าวว่า “เย็นจับขั้วหัวใจ” ซึ่งสื่อความหมายให้เห็นว่าขณะนั้นผู้เล่ามีอาการหวาดกลัวมาก จนกระทั่งรู้สึกเย็นเข้าไปถึงขั้วหัวใจ ส่วนตัวอย่างที่ 12 ผู้เล่าเรื่องผีกล่าวว่า “สายตามันพุ่งลึกเข้าถึงหัวใจ” ซึ่งสื่อความหมายให้เห็นว่าขณะนั้นผู้เขียนถูกสายตาของผีจ้องมองอย่างมากแล้วเข้าไปลึกถึงหัวใจกำแพง อย่างไรก็ตาม ผู้เล่าใช้การกล่าวเกินจริงเพื่อสื่ออารมณ์และความรู้สึกของผู้เล่าต่อการกระทำของผี ซึ่งทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ร่วมกับผู้เล่าและเกิดอรรถรสในการอ่านมากขึ้น ทั้งนี้การกล่าวเกินจริงเป็นกลวิธีที่เน้นย้ำความรู้สึกของผู้เล่าที่มีต่อเหตุการณ์สยองขวัญที่ประสบ อีกทั้งยังทำให้ผู้อ่านเกิด

จินตนาการและอารมณ์ร่วมกับผู้เล่า

2.6 การกล่าวอ้าง คือการกล่าวอ้างถึงสิ่งที่ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือหรืออยู่ในความสนใจของผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านคล้อยตามและตัดสินใจทำตามข้อมูลที่แนะนำได้ง่ายขึ้น (Aramsuge, 2008) ผู้เล่าใช้กลวิธีการกล่าวอ้างเพื่อทำให้ผู้อ่านคล้อยตามความคิดของผู้เล่าโดยหยิบยกข้อมูลบางประการที่มีความน่าเชื่อถือมาอ้างอิงประกอบการเล่าถึงเหตุการณ์สยองขวัญหรือสถานที่เกิดเหตุการณ์สยองขวัญซึ่งทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกร่วมไปกับตัวละครและทำให้ผู้อ่านเกิดความเชื่อว่าเรื่องผีที่เล่านั้นเป็นความจริง

ตัวอย่างที่ 13

อยู่ดี ๆ เพื่อนคนหนึ่งก็พูดขึ้นมาพลางตีแขนคนข้าง ๆ พอทุกคนหันไปมองก็ตาโตกันหมด ดวงไฟสีแดงสองสามดวง วนอยู่รอบ ๆ บ้าน เหมือนพยายามมองหาอะไร หรือพยายามจะเข้าไป ผมมองด้วยความสงสัย แต่เพื่อนผมกลัวหัวหดกันหมดแล้ว ทุกคนก็วิ่งกันป่าราบหมด (ต้นสาย...และ...ปลายทาง, 6 มิ.ย. 59)

จากตัวอย่างที่ 13 จะเห็นว่า ผู้เล่าเรื่องผีใช้ถ้อยคำว่า “ทุกคนก็วิ่งกันป่าราบหมด” เป็นการกล่าวอ้างโดยเหมารวมว่าทุกคนประสบเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องวิ่งหนีเหมือนกันหมด เช่นเดียวกับผู้เล่า ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกร่วมไปกับตัวละครและทำให้ผู้อ่านเกิดความเชื่อว่าเรื่องผีที่เล่านั้นเป็นความจริง

ตัวอย่างที่ 14

แล้วเราก้เดินมาถึงบ้านที่เขาเล่ากันว่า มันเฮี้ยน บ้านนั้นเป็นบ้านใต้ถุนสูง บ้านทั้งหลังทำจากไม้ แค่ตัวบ้านนั้นก็เอาขนลุกได้เลยทีเดียว ยังไม่นับดวงกล้วย และต้นไม้ใหญ่ที่ล้อมรอบบ้านนั้นไว้หมด (ต้นสาย...และ...ปลายทาง, 6 มิ.ย. 59)

จากตัวอย่างที่ 14 ผู้เล่าเรื่องผีใช้ถ้อยคำว่า “เขาเล่ากันว่า มันเฮี้ยน” เป็นการกล่าวอ้างโดยอ้างว่ามีคนเคยเล่าต่อๆกันมาว่า บ้านหลังนี้มีผีที่มีอำนาจและดุร้ายมากเพื่อตอกย้ำให้ผู้อ่านเชื่อว่าบ้านหลังนี้มีผีที่ดุร้ายอยู่จริง ทำให้ผู้อ่านเกิดความเชื่อว่าเรื่องผีที่เล่านั้นเป็นความจริง

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาบริบทการสื่อสารของเรื่องเล่าผีจากเว็บไซต์ Pantip.com ตามแนวคิดชาติพันธุ์วรรณาแห่งการสื่อสารของ Hymes พบว่าเรื่องเล่าผีจากเว็บไซต์ Pantip.com เป็นสื่อสาธารณะที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่สนใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผีเข้ามาสื่อสารหรือมีปฏิสัมพันธ์โดยที่ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนว่าเป็นใคร โดยมีจุดมุ่งหมายของการปฏิสัมพันธ์ คือการบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับผี การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมทั้งการให้คติเตือนใจ และให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน โดยที่ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่ เปรียบเสมือนชุมชนหรือสังคมเสมือนจริงที่สามารถเข้ามาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์ได้อย่างเสรี นอกจากนี้การใช้กลวิธีทางภาษาที่หลากหลายยังส่งผลให้ผู้อ่านเกิดความกลัวและเชื่อเรื่องเล่าเหล่านั้น

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ Worrasetrthasak (2005) ที่ได้ศึกษาเรื่องเล่าสยองขวัญของรายการวิทยุ “เดอะซ็อค” แล้วพบว่าภาษามีส่วนในการกระตุ้นให้ผู้รับสารเกิดความสนใจและติดตามเรื่องเล่าผีตั้งแต่ต้นจนจบ ดังนั้นการศึกษาเรื่องเล่าผีในเว็บไซต์ pantip.com จึงแสดงให้เห็นว่า แม้วิธีการเล่าเรื่องผีจะเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต กล่าวคือจากเดิมที่มีการเล่าเรื่องผีแบบปากต่อปาก แต่ในปัจจุบันเรื่องเล่าผีนั้นยังคงผลิตซ้ำและได้รับการถ่ายทอดผ่านเทคโนโลยีที่ทันสมัยขึ้น เช่น ผ่านกระทู้ในเว็บไซต์ซึ่งเป็นเครือข่ายออนไลน์ ทำให้ความคิดความเชื่อเรื่องผียังคงอยู่ในสังคมไทยต่อไป

อย่างไรก็ตาม ควรมีการศึกษากลวิธีการเล่าเรื่องผีจากเว็บไซต์ Pantip.com ในแท็กอื่นๆ เช่น แท็กความเชื่อส่วนบุคคล แท็กสิ่งลึกลับ เป็นต้น เพื่อจะได้เห็นองค์ประกอบการสื่อสารและกลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องผีว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร และควรศึกษากลวิธีการเล่าเรื่องผีจากข้อมูลในสื่อประเภทอื่นเพิ่มเติม เช่น นิตยสาร สื่อวิทยุ โทรทัศน์ รวมทั้งหนังสือเรื่องเล่าผีที่วางจำหน่ายทั่วไปตามร้านหนังสือ เนื่องจากสื่อแต่ละประเภทมีกลุ่มเป้าหมายในการสื่อสารที่แตกต่างกัน ดังนั้นกลวิธีการเล่าเรื่องผีอาจมีความแตกต่างกัน

Reference

- Angkapanichkit, J. (2014). *Kan wikhro kho khwam*. (in Thai) [Discourse Analysis]. Bangkok: Thammasat University Press.
- Anonymous. (2015). *10 web yot hit khon thai poet boi thi sut*. (in Thai). [Top10 Web That Most of Thai People Access]. Retrieved from <http://www.alex.com/topsites/countries/TH>, 18 September 2016
- Aramsuge, S. (2008). *Kon la withi kan khian phuea nom naw chai nai kho lam muat fae chun*. (in Thai). [Persuasive Devices in Fasion Columns in SPICY Magazine in The Year 2006]. Master's Thesis (Thai), Chulalongkorn University.
- Aungkanawin, M. (2004). *Paritchet sarakhadi nai anusan Or.So.Tho*. (in Thai). [Discourse of Travelogues in TAT Magazine]. Master's Thesis (Thai), Chulalongkorn University.
- Bunmalert, P. (2011). *Kham riak phi lae khwam chuea rueang phi nai phasa Thai thin nuea nai mu ban Pa Sao Luang Tambon San Pu Loei, Amphoe Doi Saket, Changwat Chiang Mai*, (in Thai). [Spirit Terms and Beliefs in Northern Thai Dialect of Muban Pa Sao Luang, Tambon San Pu Loei, Amphoe Doi Saket, Changwat Chiang Mai]. Master's thesis (Thai), Chiangmai University.
- Chaithongsri, J. (2001). *Kan sueksa priapthiap khwam cheua phi pu ta phak isan lae khwam cheua phi ta yai phak tai*. (in Thai). [The Comparative Study of The Belief in Phi Pu-Ta in The North east and Phi Ta-Yai in The South of Thailand]. Master's thesis (Thai Studies), Ramkhamhaeng University.
- Diphadung, S. (2009). *Watchanapatibatsat bueangton*. (in Thai). [Introduction to Pragmatics].(2nd edition). Nakornpathom:

Research Institute of Languages and Cultures for Rural
Development, Mahidol University.

Kaewjungate, W. (2010). *Udomkan khwarm pen chai nai wathakam khotsana sin kha lae borikan samrap phu chai nai nittayasan phu chai*. (in Thai). [The ideology of Masculinity in Men's Advertising Discourse in Men's Magazines]. Master's thesis (Thai), Chulalongkorn University.

Hengsuwan, M. (2007). *Kham riak praphet phi khong khon Thai nai chum chon wat Suan Kaew, Tambon Bang Len, Amphoe Bang Yai, Chang wat Nonthaburi: Kan sueksa tam naeo atthasat chattiphan*. (in Thai). [Terms for Spirits of The Thais in Wat Suan Kaew Community, Tambon Bang Len, Amphoe Bang Yai, Nonthaburi: An Ethnosemantics study]. Master's thesis (Linguistics), Chulalongkorn University.

Hymes, D. (1974). **Foundation of Sociolinguistics: An Ethnographic Approach**. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.

Labov, W. (1972). **The Transformation of Experience in Narrative Syntax. In Language in the Inner City**. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.

Parichartthanakul, B. (2003). *Khwam cheua reung phi nai phitikam khong chao Thai Song Ban Phai Hu Chang, Amphoe Bang Len, Changwat Nakhonpathom*. (in Thai). [Ritualistic Belief in Ghost of Thai Song, Ban Phai Hu Chang, Amphoe Bang Len, Changwat Nakhonpathom]. Master's thesis (Thai Studies), Ramkhamhaeng University.

Pinkhanngern, W. (1972). *Khwam pen ma khong manutsayachat*. (in Thai). [Humanities Background]. Bangkok: Rungrotkarnphim.

- Prasithrathsint, A. (2013). *Phasasat sangkhom*. (in Thai) [Sociolinguistics]. (5th Edition). Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Rakmanee, S. (2008). *Phasa wannasin*. (in Thai). [Literary Language]. Bangkok: Sajnamjai.
- Royal Institute. (2013). *Photchananukrom chabup ratcha bandittayasathan phutthasakkarat 2554*. (in Thai). [Royal Institute Dictionary B.E. 2554]. Bangkok: Nanmebooks publication.
- _____. (2013). *Photchananukrom phasasat (phasasat prayuk)*. (in Thai). [Dictionary of Linguistics (Applied Linguistics)]. Bangkok: Royal Institute.
- Vongvirulh, S. (2004). *Kan wang khrong rueang nai paritchet rueang lao chak prasopkan trong lae prasopkan om nai phasa Thai*. (in Thai). [Plot Organization in Thai Narrative Discourse Based on Direct and Indirect Experience]. Master's thesis (Linguistics), Chulalongkorn University.
- Worrasetrthasak, J. (2005). *Kan sueksa wikhro lao rueang sayong khwan khong rai kan witthayu 'The Shock'*. (in Thai). [An Analysis of Horror Story-Telling on Radio Program 'The Shock']. Master's thesis (Thai Language for Business Communication), University of Thai Chamber of Commerce.